

¹(A karvezetőnek – Dávidtól, zsoltár.) Isten, akit dicsőítek, ne hallgass, ²hisz az árulók gonosz szája tátog ellenem! Hazug nyelvvel beszélnek hozzám, ³a gyűlölet szavával vesznek körül, s ok nélkül harcolnak ellenem. ⁴Szeretetem jutalmául váddal illetnek, én azonban imádkozom. ⁵A jót rosszal viszonzózzák, szeretetem gyűlölettel. ⁶„Bérelj fel egy gonoszt ellene, vádlóul a jobb oldalára! ⁷Bűnösként kerüljön ki az ítéletről, kérése ne találjon meghallgatásra! ⁸Csak kevés napot hagyjanak neki osztályrészül, hivatalát nyerje el más, ⁹fiai váljanak árvákká, felesége pedig özvegyé! ¹⁰Fiai nyugtalan bolyongjanak és kolduljanak, úzzék ki őket elpusztult házukból! ¹¹Minden java legyen uzsorások zsákmánya, munkája gyümölcsét vigye el idegen. ¹²Senki ne bánjon kímélettel vele, ne akadjon, aki könyörül árváin! ¹³Törzse induljon pusztulásnak, a második nemzedékben szűnjék meg a neve! ¹⁴Atyáinak bűnét ne feledjék, ósanyái vétkét le ne vezekeljék, ¹⁵lebegjen az mindig az Úr előtt! Az Úr törölje el emlékét a földön!” ¹⁶Mivel senkin sem könyörült, üldözte a nyomorult és szegény embert, s a szenvedőnek életére tört. ¹⁷Átkot akart, most érje utol őt, megvetette az áldást, most hagyja el. ¹⁸Fedje el az átok, mint a köntös, hatoljon belsejébe, miként a víz, hassa át csontjait, mint az olaj! ¹⁹Igen, úgy borítsa be, mint a ruha, mint az öv, amely mindig átfogja. ²⁰Ez legyen jutalma az Úrtól azoknak, akik vádolnak engem, akik gonoszul szólnak ellenem! ²¹Te pedig, Uram, nevedért állj mellém, ments meg jóságodban és irgalmadban! ²²Hiszen nyomorult vagyok, elhagyatott, szívem bensőmben összeszorul. ²³Mint hanyatló árnyék, úgy fogyatkozom, leráznak engem is, mint a sáskát. ²⁴Térdem inog a böjtöléstől, húsom sorvad a soványságtól. ²⁵Gúny tárgya lettem számukra, csóválják fejüket, ha látnak. ²⁶Segíts rajtam, Uram, Istenem, irgalmadban ments meg engem! ²⁷Hadd tudják meg: a kezéd volt az, te voltál, Uram, aki ezt művelte. ²⁸Hadd átkozzanak, csak te áldj meg. Valljanak szegényt, akik fölkelnek ellenem, csak a te szolgád vigadozzon. ²⁹Vádlóim öltözzenek gyalázatba, mint köntös borítsa őket a szegény. ³⁰Vidám ajakkal dicsőítem az Urat, a sokaság közepette dicsérem. ³¹Mivel melléje áll a szegénynek, hogy megmentse bírától.